

نماز هم اوقات ممنوعه دارد

برای اینجا: الامام محمد شاه (پادشاه)

Ketabton.com

۱۳۹۷



www.masjed.se

تئیع و نگارش:
الحاج امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»
مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیکی افغان و
مسؤول مرکز فرهنگی دحقق لاره - چرمنی

بسم الله الرحمن الرحيم

نماز هم اوقات ممنوعه دارد

قبل از همه باید گفت که : وقت نفیس ترین و گرانبهاترین نعمتی است که پروردگار با عظمت ما آنرا در اختیار انسان قرار داده است ، وقت نه تنها برای انسان ها بلکه برای یک جامعه سرمایه حقیقی و ذیقیمتی بشمار میروند .

مهمترین چیز در زندگی انسان که از ارزش والایی برخوردار است، همان وقت و زمان است ، که در واقع وقت شیرازه حیات ما انسانها را تشکیل می‌دهد .
مقام و منزلت وقت به حدی مهم و ذی اهمیتی است که پروردگار با عظمت ما سوره‌ی را هم در قرآن عظیم الشان به نام العصر «وقت یا زمان» فرو فرستاده است .
طوریکه در اولین سوره عصر می خوانیم: «**وَالْعَصْرِ** » یعنی قسم به زمانه ، یکی از معانی زمان همان وقت است .

قسم به طلوع فجر! «**وَالْفَجْرِ** » قسم به صبح «**وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَّفَّسَ** » (سوره تکویر/18)
قسم به زمانه های مختلف در قرآن عظیم الشان میان واقعیت ارزش وقت و زمان است ،
که نباید اوقات گرانبهای خویش را به لهو و لعب بگذرانیم، به زمانه نباید کلمه بدی استعمال نمایم و بگوییم ، چه زمانه بدی است ، زمان بدی ندارد ، بلکه این مردم هستند که انجام اعمال بدی خویش زمان را در نزد اذهان مردم بد معرفی می سازند .

خواننده محترم !

بهترین عبادت ها را باید در بهترین وقت ، اداء نمایم ، ما باید در زندگی خویش سیستم و پروگرام عبادتی خویش را طوری تنظیم نمایم که بتوانیم ، نماز خویش را که یکی از افضیلترین عبادت در ادیان ابراهیمی بشما رمی‌رود ، در افضیلترین و بهترین وقت شرعی آن بخوانیم .

خواندن نماز در اول وقت ، نشان دهنده توجه ما به نماز ، مهم شمردن و اهمیت دادن به نماز می‌باشد .

قرآن عظیم الشان درمورد فرضیت نماز و اهمیت ادای آن در اوقات معین با زیبایی خاصی میفرماید : «**إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مُّوْقُوتًا** » (سوره نساء آیه 103) «بِيَكْمَانِ نَمَازٍ بَرِّ مُؤْمِنَانْ فَرْضٌ وَ دَارِيَ اَوْقَاتٍ مَعْلُومٌ وَ مَعِينٌ اَسْتَ» . ولی نباید فراموش کرد که بادرنظرداشت اهمیت وقت و ادای نماز پنچگانه در وقت معین ، دریک شبانه روز اوقاتی هم وجود دارد که : شرعاً اسلام خواندن نماز را در آنها مکروه اعلام داشته و پیروان خویش را از خواندن نماز در این اوقات بر حذر داشته است ، این اوقات در شرع اسلامی بقرار ذیل دسته بندی گردیده است :

اول :

بعد از نماز صبح تا اندکی بعد از طلوع آفتاب (حدود ربع ساعت بعد از طلوع آفتاب)،
دوم :

زمان استوای آفتاب ،(زمانی که آفتاب در وسط آسمان است و زوال نشده) تا اینکه آفتاب زوال (مايل شدن آفتاب از میانه آسمان به سمت غرب) کند.

زمان استوای آفتاب تقریباً در حدود ساعت 12 ظهر می‌باشد. در این زمان و در این وقت هیچ نوع نماز خواندن جایز نمی‌باشد، همینکه آفتاب از استوا عبور می‌کند کراحتیت از بین می‌رود

سوم :

زمان غروب آفتاب تا اینکه غروب نماید.

زمان غروب آفتاب وقتی است که آفتاب زرد میگردد، بنابرآ از زمان زرد شدن آفتاب تا زمانی که غروب نکرده زمانی خواندن هیچ نوع نماز جایز نمی‌باشد تا این که آفتاب کاملاً غروب کند.

ولی ناگفته نماند که خواندن نماز در اوقات متذکره دربیت الله، از قاعده‌ای فوق مستثنی می‌باشد، و خواندن نماز در این اوقات جایز می‌باشد. آنچه که مورد ممانعت در شرع قرار گرفته است خواندن نمازهای نفلی در زمان طلوع و زمان غروب آفتاب می‌باشد.

چهارم:

خواندن نماز های سنت و حتی سنت های صبح در زمان شروع فرض با جماعت.

احادیث واردہ در مورد اوقات مکروه :

احادیثی پیامبر صلی الله علیه وسلم که در مورد نهی خواندن نماز در اوقات متذکره روایت گردیده است عبارت است از :

اول :

در حدیثی که از عقبه بن عامر رضی الله عنہ روایت گردیده امده است: « ثلاثة ساعات كان رسول الله صلی الله علیه وسلم ينهانا أن نصلی فيهن أو أن نقبر فيهن موتنا : حين تطلع الشمس بازغة حتى ترتفع، و حين يقوم قائم الظهيرة حتى تميل الشمس، و حين تضييف الشمس للغروب حتى تغرب» (صحیح مسلم 1/568/831).

«سه وقت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم ما را در نماز خواندن یا دفن کردن مرده هایمان در آن اوقات نهی کرده است، وقتی که آفتاب نوطلوع می‌کند تا آن که بلند شود، و وقتی که آفتاب در وسط آسمان قرار می‌گیرد تا وقتی که مایل شود، و زمانی که آفتاب در آستانه غروب باشد تا وقتی که غروب کند».

و پیامبر صلی الله علیه وسلم علت نهی از نماز در این اوقات را در خطاب به عمرو بن عبسه رضی الله عنہ بیان کرده و فرموده است:

«صل صلاة الصبح، ثم أقصر عن الصلاة حتى تطلع الشمس حتى ترتفع، فإنها تطلع حين تطلع بين قرنى شيطان، و حينئذ يسجد لها الكفار، ثم صل فإن الصلاة مشهودة محضورة، حتى يستقل الظل بالرمح، ثم أقصر عن الصلاة، فإنه حينئذ تسجر جهنم، فإذا أقبل الفى فصل فإن الصلاة مشهودة محضورة حتى تصلى العصر، ثم أقصر عن الصلاة حتى تغرب الشمس، فإنها تغرب بين قرنى شيطان و حينئذ يسجد لها الكفار» (صحیح مسلم 1/570/832).

«نماز صبح را بخوان سپس تا وقتی که آفتاب طلوع می‌کند و بالا می‌آید نماز نخوان، چون آفتاب بین دو شاخ شیطان طلوع می‌کند و کفار برای آن سجده می‌برند؛ سپس نماز (ضحی) بخوان چون ملائکه شاهد و حاضر بر نماز هستند تا اینکه سایه نیزه به

کمترین مقدار خود می‌رسد؛ آنوقت از خواندن نماز خودداری کن؛ چون در این وقت آتش جهنم شعله ورمی‌شود. سپس وقتی که سایه مایل شد نماز بخوان چون ملائکه شاهد حاضر بر نماز هستند. تا آنکه نماز عصر را می‌خوانی، و بعد از آن، از نماز خواندن خودداری کن تا وقتی که آفتاب غروب کند؛ چون آفتاب بین دو شاخ شیطان غروب می‌کند و در این زمان کفار برای آن سجده می‌برند».

در ضمن، نهی از خواندن نماز در اوقات ذکر شده شامل زمان و مکان زیر نمی‌شود:
اول :

(أ) در روز جمعه، زمان استواء (هنگامی که آفتاب در وسط آسمان قرار می‌گیرد):
بدلیل حدیث پیامبر صلی الله علیه و سلم که فرمودند: «**لَا يَقْتُلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَيَطْهَرُ مَا أَسْطَاعَ مِنْ طَهْرٍ، وَيَدْهُنُ مِنْ دَهْنٍ، أَوْ يَمْسُ مِنْ طَبْ بَيْتِهِ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يَرْفَقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ، ثُمَّ يَصْلُى مَا كَتَبَ لَهُ، ثُمَّ يَنْصُتْ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ، إِلَّا غَرْلَهُ، مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْآخَرِيِّ**» (صحیح بخاری 2/370/883)

«هر کسی که روز جمعه غسل کند و تا می‌تواند خودش را پاک کند و سرش را با روغن چرب نماید یا از بوی خوش خانه‌اش، خودش را خوشبو کند، سپس برای نماز جمعه خارج شود و بین دو نفر جدایی نیازدازد (در مسجد از روی شانه‌ها وسر آنها عبور نکند) و آنچه را که برایش مقدر شده نماز بخواند و وقتی که امام شروع به خواندن خطبه کرد، سکوت کند، تمام گناهان (صغریه) او از این جمعه تا جمعه دیگر بخشیده می‌شوند».

در اینجا پیامبر صلی الله علیه و سلم نمازگزار را به خواندن آنچه برایش مقدر شده تشویق نموده و تا وقت خروج امام او را از نماز خواندن منع کرده است، و به همین علت جماعتی از سلف از جمله عمر بن خطاب رضی الله عنہ و امام احمد نیز به تبعیت از او گفته‌اند: خروج امام (برای خواندن خطبه) مانع نماز است، و خطبه امام مانع صحبت کردن است، پس، خروج امام را مانع خواندن نماز دانسته اند نه قرار گرفتن افتاد در وسط آسمان را (استواء).

(ب) در مسجد الحرام، که نماز خواندن در آن در هیچ یک از اوقات مذکور مکروه نیست، چون پیامبر صلی الله علیه و سلم می‌فرماید: «**يَا بْنَى عَبْدِنَافٍ، لَا تَمْنَعُوا أَهْدًا طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ وَ صَلَى أَيْةً سَاعَةً مِنْ لَيلٍ أَوْ نَهَارٍ**» (صحیح ابن ماجه 1036) «ای بنی عبد مناف کسی را که در هیچ لحظه‌ای از شبانه روز از طواف این خانه و نماز در آن منع نکنید».

(ت) نمازی که خواندن آن در این اوقات نهی شده است، نماز نفلی است که سببی نداشته باشد. بنابراین در این اوقات قضای نمازهای فوت شده‌ی فرض و سنت جایز است؛ از آنجاییکه پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند: «**مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلِيَصُلِّ إِذَا ذُكِرَهَا، لَا كَفَارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ**» (متყق علیه) «هر کس نمازی را فراموش کرد، همین که یادش آمد باید آنرا بخواند، و کفاره‌ای جز این ندارد».

(ث) نماز بعد از وضو نیز در هر وقتی که باشد جایز است؛ به دلیل حدیث ابو هریره رضی الله عنہ که پیامبر صلی الله علیه و سلم هنگام نماز صبح به بلال فرمود: «**يَا بَلَالٍ أَخْبَرْنِي بِأَرْجِي عَمَلَتِهِ فِي الْإِسْلَامِ فَإِنِّي سَمِعْتُ دَفْ نَعْلِيكَ فِي الْجَنَّةِ، قَالَ**

بذلك الطهور ما كتب لى أن أصلى » (صحيح ابن ماجة 7894)

«ای بلال به من بگو امیدوارکننده‌ترین عملی که در اسلام انجام داده‌ای کدام است، زیرا من صدای کفش هایت را پیش‌پیش خودم در بهشت شنیدم، بلال گفت: امیدوارکننده‌ترین کاری که من انجام داده‌ام این بوده است که وضوئی در هیچ لحظه‌ای از شب‌نماز نگرفتم مگر اینکه بعد از آن هر آنچه برایم مقدر شده بود، نماز خواندم».

(ج) در این اوقات دو رکعت تحيه المسجد هم جایز است؛ زیرا پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده است: «**إِذَا دَخَلْتُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجِدُونَكُمْ حَتَّىٰ يَصْلِيَ رَكْعَتَيْنَ**» (متفق عليه) «هرگاه پکی از شما وارد مسجد شد، تا دو رکعت نماز نخوانده ننشیند».

دوم:

نهی از خواندن نفل بعد از طلوع فجر، قبل از نماز صبح:

يسار مولاي ابن عمر رضي الله عنه گفت: « رأى ابن عمر و أنا أصلى بعد طلوع الفجر
قال يا يسار، إن رسول الله خرج علينا و نحن نصلى هذه الصلاة، فقال : ليبلغ شاهدكم
غائبكم، لاتصلوا بعد الفجر الا سجدتين » (صحيح ابن ماجة 5353)

«ابن عمر مرا دید که بعد از طلوع فجر نماز می‌خواندم، گفت: ای یسار، پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم روزی بر ما وارد شد در حالی که در این وقت نماز نفل می‌خواندیم، فرمود: حاضرین در اینجا، به غایبین برسانند که بعد از طلوع فجر بجز دو رکعت، دیگر نمازی نیست (البته مراد خواندن نفل است)».

سوم :

نهی از خواندن سنت هنگام اقامه فرض :

از ابوهریره رضی الله عنہ روایت است که پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمود: «**اذا أقيمت الصلاة فلا صلاة إلا المكتوبة**» (صحیح مسلم 710/493) «هرگاه نماز (فرض) اقامه شد خواندن هیچ نمازی جز همان فرض جائز نیست». والله اعلم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library